

Sygn. akt I C 525/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko Gminie Miejskiej K.

przy interwencji ubocznej (...) Spółka Akcyjna w S.

o zapłatę 12.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej Gminy Miejskiej K. na rzecz powoda J. T. kwotę 12.000,00 zł (dwanaście tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2011 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 4.217,00 zł (cztery tysiące dwieście siedemnaście złotych 00/100);

II. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa - kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłego kwotę 320,20 zł (trzysta dwadzieścia złotych 20/100).

Sygn. akt I C 525/11

UZASADNIENIE

J. T. wniósł o zasądzenie od Gminy Miejskiej K. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2011 r. i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 28 stycznia 2011 r. wychodząc z Urzędu Miejskiego w K., pośliznął się na oblodzonych i nie posypanych schodach, wskutek czego upadł na plecy i zjechał po kilku stopniach w dół.

Powód wskazał, że doznany uraz kręgosłupa okazał się bardzo dokuczliwy, a jego skutki odczuwa do chwili obecnej - zmuszony był nosić gorset, zażywał silne leki przeciwbólowe i regularnie korzystał i korzysta obecnie z rehabilitacji, jednak ból kręgosłupa jest szczególnie uciążliwy w pracy i występuje również przy zwykłych czynnościach domowych.

Powód wskazał, że zawiadomił Burmistrza Miasta K. o zaistniałym wypadku, żądając zapłaty 15.000,00 zł zadośćuczynienia. Burmistrz skierował sprawę do firmy (...) prowadzonej przez A. S., której zadaniem było usuwanie skutków zimy na terenie schodów do Ratusza, a A. S. powiadomił o zdarzeniu zakład ubezpieczeń - (...) S.A., które odmówiło wypłaty odszkodowania, wskazując na brak podstaw do przyjęcia aby szkoda powoda wynikała z zwinionego działania lub zaniechania ubezpieczonego.

Powód podniósł, że mimo zawarcia umowy, odpowiedzialność wobec powoda ponosi pozwana Gmina i wskazał, że żądana przez powoda suma zadośćuczynienia - 12.000,00 zł jest bardzo umiarkowana i może być zmodyfikowana, po opinii biegłego.

Strona powodowa wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania i w uzasadnieniu wskazała, że zaprzecza wszystkim twierdzeniom pozwu, o ile ich wyraźnie nie przyznaje oraz podniosła, że powód w dniu 10 marca 2011 r. w obecności pracownika Urzędu Miasta w K. wskazał miejsce upadku, a zgodnie z umową nr (...) strona pozwana powierzyła zimowe oczyszczanie przedsiębiorcy A. S., trudniącemu się wykonywaniem tego rodzaju czynności, tak więc została zdjęta odpowiedzialność ze strony pozwanej za szkodę.

Ponadto wskazała, że fakt odmowy wypłaty odszkodowania przez (...) S.A. nie może stanowić podstawy odpowiedzialności A. S., a schody do budynku Urzędu Miasta zostały oczyszczone, gdyż w tym okresie zajmował się tym pracownik strony pozwanej J. Ł..

Sąd poinformował ubezpieczyciela strony pozwanej o toczącym się postępowaniu, jednak do dnia 26 kwietnia 2012 r., ubezpieczyciel nie odpowiedział.

W dniu 26 kwietnia 2012 roku Sąd wydał wyrok wstępny uznając powództwo za usprawiedliwione co do zasady.

W dniu 9 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił apelację pozwanej Gminy, wskazując w uzasadnieniu na bezzasadność apelacji.

Sąd Okręgowy wskazał, że odpowiedzialność Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego nie jest oparta na zasadzie winy, a podstawową przesłanką odpowiedzialności z przepisu art.417 k.c. jest bezprawność rozumiana szeroko jako działanie bądź zaniechanie niezgodne z prawem i zasadami współżycia społecznego, a nienależyte zimowe utrzymanie porządku w gminach jest naruszeniem przepisu ustawy z dnia 13 września 2008 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a zatem jest bezprawnym zaniechaniem wykonywania władzy publicznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. w dniu 28 stycznia 2011 r. pośliznął się na oblodzonych i nie posypanych schodach, prowadzących do siedziby Urzędu Miejskiego w K. przy placu (...) w K., na skutek czego upadł na plecy i zjechał po kilku stopniach w dół. Upadek miał miejsce na schodach, będących poza obrysem budynku Ratusza, za podestem.

Pismem z dnia 22 lutego 2011 r. J. T. wezwał Burmistrza Miasta K. o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 15.000 zł., ale nie otrzymał od strony pozwanej żadnej kwoty.

Dowód:

pismo - k. 16;

szkiec sytuacyjny - k. 84;

zeznania świadka J. Ł. - k.107 i 107 odwrót ;

zeznania świadka B. N. - k. 116;

przesłuchanie powoda - k. 107 odwrót i k. 108;

Na skutek wypadku J. T. doznał urazu kręgosłupa, zmuszony był do noszenia gorsetu. J. T. zażywał silne leki przeciwbólowe oraz korzystał z rehabilitacji.

Dowód:

karta informacyjna - k. 6 -7;

zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne - k. 8;

skierowanie - k. 9;

informacja dla lekarza prowadzącego - k. 10;

- skierowanie - k. 11; zaświadczenia - k. 12-15;

Pozwana Gmina Miejska K. w dniu 13 maja 2009 r. zawarła z A. S.,

prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę dotyczącą utrzymania czystości wyznaczonych chodników i placów, w tym placu (...), (w okresie od 1 kwietnia do 31 października) oraz prowadzenia na nich "akcji zima" (od 1 listopada do 31 marca) na terenie miasta K.. Umowa obowiązywała do dnia 31 marca 2011 r.

Dowód:

umowa nr (...) - k. 74 -79;

zaświadczenie - k. 80 - 81;

(...) S.A. w S., w którym A. S. miał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej działalności gospodarczej- (...) odmówiło przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej, gdyż stwierdziło brak podstaw do uznania, że szkoda wynikała z zawinionego działania lub zaniechania ubezpieczonego.

Dowód:

pismo - k. 17;

pismo (...) - k. 18-19;

Gmina Miejska K. posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w

(...) S.A. w S..

Sąd poinformował ubezpieczyciela strony pozwanej o toczącym się postępowaniu.

Dowód:

pismo - k. 113;

Po uprawomocnieniu się wydanego wyroku wstępnego powód przedstawił dalszą dokumentację medyczną dotyczącą leczenia, a Sąd powołał biegłego lekarza z zakresu ortopedii i traumatologii na okoliczność ustalenia jakich obrażeń doznał powód J. T. w wypadku z dnia 28 stycznia 2011 roku, czy spowodowały one trwałe bądź długotrwałe uszkodzenia na zdrowiu, a jeżeli tak do oceny wysokości uszkodzenia na zdrowiu, rokowań co do czasu ustania dolegliwości wywołanych skutkami wypadku na przyszłość oraz czy prowadzona rehabilitacja jest wystarczająca , czy potrzebne są inne zabiegi.

Dowód:

- postanowienia K- 211, 221,

- pismo k- 217

W opinii z dnia 21 stycznia 2013 roku powołany biegły, po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją medyczną, RTG kręgosłupa szyjnego powoda z dnia 28 stycznia 2011 roku, opisem badania TK kręgosłupa LS z dnia 28 stycznia 2011 roku, stwierdził u powoda stan po stłuczeniu okolicy lędźwiowej kręgosłupa, zespół bólowy kręgosłupa LS z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości w odcinku LS kręgosłupa, dyskopatię L5-S1, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa LS bez związku z urazem i kręgozmyk L5-S1 bez związku z urazem.

Biegły ortopeda ustalił, że powód w dniu wypadku - 28 stycznia 2011 roku, doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4%, rehabilitacja była wystarczająca, a rokowanie na przyszłość związane jest z historią naturalną schorzenia istniejącego poprzednio czyli zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego.

Biegły uznał, że leczenie na obecnym etapie jest zakończone, a w badaniu przedmiotowym stwierdził wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych po stronie lewej w odcinku LS oraz ograniczenie ruchomości w odcinku LS, spowodowane zarówno zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa jak i przebyłym urazem kręgosłupa. Ortopeda ocenił je jako objawy zespołu bólowego kręgosłupa i orzekł uszczerbek na zdrowiu poniżej progu z punktu 94c / Dzu. .02.234.1974/.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G. K- 234-237

Powód korzystał z rehabilitacji ponad rok od chwili zdarzenia, do chwili obecnej odczuwa ból kręgosłupa, po upadku korzystał z gorsetu i do tej pory okresowo używa gorsetu, gdy ból się nasila. Powód jako Kierownik Biura Podawczego wykonuje prace siedzącą co nasila dolegliwości bólowe i powoduje konieczność korzystania z leków przeciwbólowych.

Przed wypadkiem powód grał w piłkę i uprawiał sporty, obecnie nie uprawia sportu, korzysta jedynie z basenu. Powód leczył się w poradni chirurgicznej i ortopedycznej i uzyskał skierowanie do sanatorium.

Dowód:

- przesłuchanie powoda K- 107-108

- opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G. K- 234-237

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego, należało uznać, że roszczenie J. T. o zadośćuczynienie jest co do zasady usprawiedliwione i zgodnie z treścią przepisu art. 318 k. p. c, Sąd, uznając roszczenie za usprawiedliwione w zasadzie wydał wyrok wstępny tylko co do samej zasady, przesłanki i podstawy prawne odpowiedzialności Gminy zawierając w uzasadnieniu wyroku wstępnego z dnia 26 kwietnia 2012 roku.

Po oddaleniu apelacji strony pozwanej przez Sąd Okręgowy w Świdnicy, Sąd Rejonowy w Kłodzku przeprowadził postępowanie dowodowe, którego wyniki pozwoliły na zasądzenie dochodzonej kwoty 12 000 zł na rzecz powoda jako właściwego zadośćuczynienia za ból i cierpienia związane ze skutkami urazu kręgosłupa doznanego na skutek upadku na oblodzonych schodach w dniu 28 stycznia 2011 roku.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu stanowi zebrana w aktach dokumentacja medyczna powoda, zeznania przesłuchanych świadków, przesłuchanie samego powoda oraz opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii S. G., szczegółowo wskazująca skutki wypadku oraz nie związaną z nimi i nie podlegającą zaliczeniu do tych skutków chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa powoda.

Ustalony w opinii uszczerbek na zdrowiu powoda związany ze skutkami upadku stanowi pomocniczą przesłankę do ustalenia wysokości zadośćuczynienia.

Zadośćuczynienie to forma rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej. Podstawą jego żądania jest krzywda niemajątkowa w postaci ujemnych przeżyć związanych z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi. Wprawdzie szkody niemajątkowej nie sposób wyrównać za pomocą świadczeń pieniężnych, lecz świadczenia te mogą łagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonego poprzez dostarczenie mu środków pozwalających w szerszym stopniu zaspokoić jego potrzeby. Podstawę żądania zadośćuczynienia stanowi przede wszystkim konsekwencja uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia w postaci krzywdy, czyli cierpienia fizycznego i psychicznego. Do cierpień fizycznych zalicza się przede wszystkim ból i podobne do niego dolegliwości. Cierpieniem psychicznym będą ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. konieczności zmiany sposobu życia. Na pojęcie krzywdy składają się nie tylko trwałe, lecz także przemijające zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu, polegające na znoszeniu cierpień psychicznych (wyrok SN z dnia 20 marca 2002 r., V KKN 909/00, LEX nr 56027).

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego uszczerbek na zdrowiu powoda związany z upadkiem wynosi 4%. Powód przez ponad rok korzystał z rehabilitacji i nosił gorset ortopedyczny, z którego korzysta okresowo do chwili obecnej, podobnie jak z leków przeciwbólowych.

Ortopeda stwierdził u powoda wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych po stronie lewej w odcinku LS oraz ograniczenie ruchomości w odcinku LS, spowodowane zarówno zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa jak i przebyłym urazem kręgosłupa. Ortopeda ocenił je jako objawy zespołu bólowego kręgosłupa i stwierdził u powoda stan po stłuczeniu okolicy lędźwiowej kręgosłupa.

Jak wynika z wywiadu lekarskiego i przesłuchania powoda odczuwa on skutki wypadku w czasie wykonywanej pracy, przestał grać w piłkę i uprawiać sporty, a pomimo zgłoszenia stronie pozwanej doznanego urazu bezpośrednio po wypadku, przez okres 2 lat nie otrzymał żadnego zadośćuczynienia pieniężnego.

Opisane okoliczności, długotrwałe oczekiwanie na rekompensatę pieniężną, charakter wykonywanej pracy - praca siedząca wzmagająca odczuwane dolegliwości bólowe - oraz niemożność uprawiania sportów uzasadniają uwzględnienie roszczenia w całości.

Brak jednolitych kryteriów odnoszących się do zasad przyznawania zadośćuczynienia oraz subiektywny charakter krzywdy powoduje, że przydatność kierowania się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia sumami zasądzonymi z tego tytułu w innych przypadkach jest ograniczona, jednakże ta przesłanka zdaniem Sądu została spełniona bowiem na tle innych podobnych przypadków przyznane zadośćuczynienie nie jest nadmiernie wygórowane.).

Ustalając wysokość zadośćuczynienia, Sąd uwzględnił, że ma ono mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość.

W piśmiennictwie uznaje się, że wysokość przyznawanej kwoty zadośćuczynienia tak powinna być ukształtowana, by stanowić "ekwiwalent wycierpianego bólu" (por. F. Zoll, Zobowiązania w zarysie według polskiego Kodeksu zobowiązań, podręcznik poddany rewizji i wykończony przy współudziale S. Kosińskiego i J. Skąpskiego, wyd. II, Warszawa 1948, s. 122). Kwota zadośćuczynienia ma być więc pochodną wielkości doznanej krzywdy (por. A. Cisek (w:) Kodeks..., s. 797). Orzecznictwo wskazuje, że uwzględniając przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie można podważać kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia (wyrok SN z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/2003, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Zdaniem Sądu przyznane zadośćuczynienie jest odpowiednim sposobem naprawienia krzywdy powoda J. T. rozumianej jako cierpienia fizyczne oraz cierpienia psychiczne związane z trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, odczuwalnością skutków upadku do chwili obecnej oraz przebiegiem leczenia i rehabilitacji.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c.